Η υποκρισία (μοναχός Μωυσής Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 7 Ιουνίου, 2012

Ο Χριστός δέχθηκε μετανοημένους αμαρτωλούς. Επετίμησε όμως τους Γραμματείς και τους Φαρισαίους, που αυτοδικαιώνονταν και υποκρίνονταν ασύστολα.
Ο Χριστός δεν ανέχεται το ψεύδος, την απάτη και τον εγωισμό. Οι παραλείψεις, οι αδυναμίες συγχωρούνται εύκολα από τους νέους, αλλά δεν τους συγχωρείται η υποκρισία. Η υποκρισία σήμερα δυστυχώς καταλαμβάνει τα πάντα. Σπάνια ακούς όλη την αλήθεια. Άλλα λέει κάποιος και άλλα μυστικώς πραγματοποιεί. Αυτό ενοχλεί ιδιαίτερα τους νέους, που πάντα αναζητούν το ατόφιο, το γνήσιο και το αληθινό.

Το εκκλησιαστικό ύφος και ήθος έχει μερικές φορές προσμείξεις ανεπίτρεπτες, που σκανδαλίζουν τους πιστούς. Η προτίμηση του τυπικού και όχι της ουσίας, της ρηχότητος και όχι του βάθους, της επιφάνειας και όχι του πνεύματος δημιουργεί μία κατάσταση νοσηρή. Το εκκλησιαστικό ήθος το χαρακτηρίζει η άσκηση, η ταπείνωση και η πραγματική αγάπη. Η Ορθόδοξη Εκκλησία φυλάει ακέραια την ορθή πίστη, που οδηγεί στη μετάνοια, την προσευχή και την αγάπη στον Θεό και τον άνθρωπο. Δυστυχώς, πολλοί άνθρωποι απομακρύνονται ηθελημένα από τις ευαγγελικές αρετές, αγνοούν ή αρνούνται τη θεϊκή τους καταγωγή. Σήμερα δεν χρειάζονται δικαστές υποκριτές αλλά ενάρετοι μυσταγωγοί για την εν Χριστώ ζωή, για την ανοδική πορεία προς νήψη, φωτισμό και θεογνωσία.

Πολλοί άνθρωποι σήμερα υποκρίνονται θεοσέβεια. Άλλοι λένε πως ο Θεός πέθανε ή κοιμάται. Εκδηλώνουν την προς τον Θεό αποστροφή τους. Θεωρούν ότι η Εκκλησία υποδουλώνει τον άνθρωπο και τον Θεό έχουν ως εκδικητή, σαδιστή, τιμωρό και εκμεταλλευτή. Μερικές φορές ορισμένοι ζηλωτές εκφοβίζουν, τρομοκρατούν και ενοχοποιούν τους ανθρώπους. Ο Θεός δεν τιμωρεί, γιατί δεν είναι κακός. Ο άνθρωπος αβίαστα ακολουθεί τον Χριστό και συνδέεται με τον Θεό της αγάπης. Η προαίρεση του ανθρώπου είναι αυτή που οδηγεί στον Θεό ή στον δαίμονα.

Ο Φαρισαίος προσευχόμενος επαίρεται. Ο Τελώνης στο ναό ταπεινώνεται ειλικρινά. Το Ευαγγέλιο συχνά μιλά για ανυποκρισία βίου, θυσιαστική αγάπη, ειρηνοποιό συμφιλίωση και καταλλαγή. Αν ο άνθρωπος παρασυρθεί από την πλεονεξία, είναι αξιολύπητος. Πληροφορούμεθα δολοφονίες από αλλοδαπούς, αυτοκτονίες από απελπισία, πείνα και φτώχεια. Όλα, δίχως την ενδυνάμωση του Θεού, μπορούν να συμβούν, αφού διώκεται ο Θεός και θεωρείται μη αρεστή η παρουσία του στη ζωή.

Η ελπίδα και η εμπιστοσύνη στο θείο θέλημα, που φαίνεται με την πιστή τήρηση στις ευαγγελικές επιταγές, η συνεχής προσευχή θωρακίζουν τον άνθρωπο από κάθε κακό. Η θρησκευτικότητα των Γραμματέων και των Φαρισαίων ήταν σαφώς υποκριτική. Διέβαλλαν τον Χριστό, γιατί τους χάλαγε τα σχέδια και προγράμματα. Απόγονοί τους κάποιοι εγχώριοι άρχοντες, που δυσκολεύονται να πουν όλη την αλήθεια, παρασύρουν τα πλήθη με φρούδες ελπίδες. Ο Χριστός δεν ήλθε στον κόσμο με δόξες, τιμές και μεγαλεία. Δεν υποστηρίχθηκε από οικονομικές ή πολιτικές δυνάμεις. Ήλθε πράος, πένης, ξένος, σεμνός και ταπεινός, γι’ αυτό οι Φαρισαίοι τον μισούσαν.

Η Εκκλησία δεν είναι για λίγους, μόνο για τους εκλεκτούς, αλλά για όλους. Ο Χριστός ήλθε στη Γη για να διδάξει με το λόγο και τη ζωή του, να διακονήσει τους πονεμένους, να θεραπεύσει τους ασθενείς, να οδηγήσει σε μετάνοια τους αμαρτωλούς, να σώσει όλους όσους θέλουν. Η Εκκλησία δεν είναι ένα φιλανθρωπικό κατάστημα κι ένας κοσμικός, συντηρητικός θεσμός που παπαγαλίζει κάποιες συντηρητικές αξίες. Η Εκκλησία είναι ο χώρος της παρουσίας της θείας χάριτος, της αγιότητος και της σωτηρίας.

Η υποκρισία μολύνει κάθε καλή πράξη. Η υποκρισία ευχαριστεί όσους είναι φίλαυτοι, φιλόδοξοι και φιλάρεσκοι. Η ανυποκρισία ξεγυμνώνει, καθαρίζει, ωραιοποιεί και τελειοποιεί κάθε φιλόθεο, φιλάγιο και φιλάρετο.

Το Άγιον Πνεύμα ας φωτίσει όλους.

(Πηγή: "Μακεδονία" 3/6/12)